

Marhafej és Pobeda

Második világháborús történet a családi archívumból

1944-ben a hatéves édesanyám és szülei Dömsödön éltek. A települést november 2-án „szabadította fel” és egyúttal foglalta el a Vörös Hadsereg. Náluk egy szovjet tisztet szállásoltak el, akinek személyisége ellentmondásosan maradt meg az emlékezetben. Állapotos nagymamámtól elvárta, hogy a földön aludjon, míg Ő az ágyban töltötte az éjszakákat. Egyik napon egy ismeretlen helyről származó marhafejjel tért vissza, amit megfőzetett a nagymamámmal. Az udvaron a tiszt „meghívására” számos közlegény lakott jól a marhahúslevesből, viszont az ebédből a család is részesült a tiszt jóvoltából. Édesanyám tisztán emlékszik a leves mellé sütött fekete orosz kenyérre. A szovjet tiszt távozásakor megmutatta az öt gyermekét egy kopott fényképen és ajándékba adott egy piros Pobeda karórát az édesanyámnak.

A háború gyötrelmei között nehéz egy személyről tiszta képet alkotni.

